

11 aprilie – 17 aprilie

Isus, apostolii și Biblia

Textul de memorat: „Drept răspuns, Isus i-a zis: «Este scris: 'Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.'»” (Matei 4:4)

Din nefericire, în această eră postmodernă, Biblia a fost reinterpretată în mare măsură din perspectiva unei filozofii care îi pune la îndoială și inspirația, și autoritatea. De fapt, Biblia este privită ca fiind o carte cu idei ale unor oameni care au trăit într-o cultură destul de primitivă și care nu ar putea înțelege lumea așa cum o înțelegem noi astăzi. În același timp, elementul supranatural a fost fie minimalizat, fie îndepărtat cu totul, transformând Biblia într-un simplu document care, în loc să prezinte viziunea lui Dumnezeu cu privire la om, a ajuns să prezinte viziunea omului cu privire la Dumnezeu. În consecință, pentru mulți, Biblia a devenit în mare parte irelevantă într-o eră a gândirii darwiniste și a filozofiei moderne.

Totuși, noi respingem total această poziție. Noul Testament ne prezintă o modalitate inspirată de a privi întreaga Scriptură, studiind modul în care Isus și apostolii au înțeles Vechiul Testament, singura Biblie pe care o aveau la acea vreme. Cum s-au raportat ei la oamenii, locurile și evenimentele descrise? Care a fost gândirea lor și apoi metodele de interpretare? Să îi analizăm pe ei și modul în care au înțeles Scriptura în contrast cu ideile greșite ale oamenilor neinspirați, ale căror ipoteze conduc spre scepticism și îndoială față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Duminică, 12 aprilie – „Este scris”

Momentul în care Ioan Botezătorul L-a botezat pe Isus a marcat începutul lucrării Mântuitorului, apoi Isus a fost dus de Duhul în pustia Iudeei, unde - în cea mai slăbită condiție, ca om - a fost ispitit de Satana.

1. Cum S-a apărat Isus împotriva ispitelor lui Satana în pustie? Ce ar trebui să învățăm despre Biblie din această relatare? Matei 4:1-11

Când a fost ispitit prin poftă, Isus a răspuns: „Este scris: «Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu»” (Matei 4:4). El trimite la Cuvântul viu și la sursa lui supremă, divină. În acest fel, El întărește autoritatea Scripturii. Când a fost ispitit cu împărățiile și slava acestei lumi, Domnul a răspuns: „Căci este scris: «Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-l slujești»” (Matei 4:10; Luca 4:8). El ne amintește că adevărata închinare se concentrează asupra lui Dumnezeu și a nimănui altcuiva și că ea înseamnă supunere față de Cuvântul Său. Iar când este ispitit cu dragostea de etalare și îngâmfare, Isus răspunde: „«De asemenea, este scris... Să nu ispitești pe Domnul Dumnezeul tău»” (Matei 4:7; Luca 4:12).

La toate cele trei ispite Isus răspunde prin: „Este scris”. Adică, merge direct la Cuvântul lui Dumnezeu și la nimic altceva pentru a Se împotrivi atacurilor și înșelăciunilor lui Satana. Aceasta ar trebui să fie o lecție puternică pentru noi toți: Biblia, și numai Biblia, este norma supremă și temelia pentru credința noastră.

Da, Biblia și numai Biblia a fost metoda lui Isus de apărare împotriva atacurilor vrăjmașului. Isus este Dumnezeu, dar când S-a apărat împotriva lui Satana, El S-a supus doar Cuvântului lui Dumnezeu.

Nu prin păreri, nu pe baza vreunui argument elaborat, întortocheat, nu prin cuvinte de ură personală, ci prin cuvintele simple, dar profunde ale Scripturii. Pentru Hristos, Scriptura are cea mai mare autoritate și

cea mai mare putere. Astfel, lucrarea Sa începe cu așezarea unei temelii și continuă construind pe veridicitatea Bibliei.

Cum putem învăța să depindem la fel de mult de Cuvântul lui Dumnezeu și să ascultăm la fel ca Isus?

Luni, 13 aprilie – Isus și Legea

2. Ce spune Isus în următoarele situații? Matei 5:17-20; 22:29; 23:2,3

Isus i-a învățat pe ucenici ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu și de Lege. Nu există niciun indiciu că El S-ar fi îndoit de autoritatea sau de relevanța Scripturii. Din contră, El a făcut referire constant la ea ca sursă a autorității divine. Saducheilor le-a spus: „Vă rătăciți! Pentru că nu cunoașteți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu” (Matei 22:29). Isus a arătat că doar cunoașterea rațională a Bibliei și a învățăturilor ei nu este suficientă pentru a cunoaște adevărul. Și nici pentru a-L cunoaște pe Domnul, care este Adevărul.

3. Care era viziunea lui Isus cu privire la legea lui Moise? Matei 22:37-40

În răspunsul dat învățătorului Legii, Isus rezumă Cele Zece Porunci date lui Moise cu aproape o mie cinci sute de ani mai înainte. Aici, El Se concentrează pe Legea din Vechiul Testament și o înalță la cel mai înalt nivel. Mulți creștini au tras concluzia, în mod eronat, că atunci a fost dată o poruncă nouă și astfel, cumva, Legea Vechiului Testament este înlocuită astăzi de Evanghelia Noului Testament. Dar învățătura dată de Isus aici se bazează pe Legea Vechiului Testament. Hristos a descoperit și a prezentat mai lămurit Legea, astfel încât „în aceste două porunci” (rezumând Cele Zece Porunci) „se cuprind toată Legea și Prorocii” (Matei 22:40). Prin aceste cuvinte, Isus a înălțat și tot Vechiul Testament, căci acesta era un alt mod de a face referire la *Lege, Proroci și Scrieri* - cele trei împărțiri ale Vechiului Testament.

„El [Hristos] a arătat spre Scripturi ca având o autoritate de necontestat, iar noi trebuie să facem la fel. Biblia trebuie să fie prezentată ca fiind Cuvântul veșnicului Dumnezeu, ca sfârșit al tuturor controverselor și temelie a tot adevărul.” - Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, pp. 39-40

Ce altă sursă de autoritate s-ar putea opune supunerii tale față de Cuvântul lui Dumnezeu?

Marti, 14 aprilie – Isus și toată Scriptura

4. Cum folosește Isus Scripturile pentru a-i învăța pe ucenici solia Evangheliei? Luca 24:13-35,44,45

După moartea lui Hristos, urmașii Lui au fost confuzi și plini de îndoieli. Cum se putuse întâmpla așa ceva? Ce însemna? În acest capitol din Luca vedem că Isus li Se arată de două ori - prima dată celor doi în drumul spre Emaus și apoi, celorlalți. În două ocazii diferite, Isus le arată că toate profețiile din Vechiul Testament se împliniseră: „Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El” (vers. 27).

Din nou, în versetele 44, 45, El spune: „Iată ce vă spuneam... că trebuie să se împlinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi.” Apoi, Isus „le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile”.

Observați mențiunea specifică din versetul 27: „în toate Scripturile”, afirmație reluată în al doilea pasaj: „în Legea lui Moise, în Proroci și în Psalmi” (vers. 44). Acest lucru stabilește clar faptul că Isus, Cuvântul care S-a făcut trup (Ioan 1:1-3,14), Se baza pe autoritatea Scripturii pentru a explica profețiile făcute cu sute de ani înainte. Făcând referire la toată Scriptura, Isus îi învață pe ucenici prin exemplu. La rândul lor, când urmau să răspândească solia Evangheliei, și ei trebuiau să prezinte toată Scriptura pentru a-i întări în credință pe cei nou-converșiți din întreaga lume.

Să mai observăm că Isus le spune ucenicilor de atunci (și nouă, astăzi): „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ” (Matei 28:18-20). Dar această putere, sau autoritate, își păstra rădăcinile în Tatăl Său și

Studiu Biblic, Trim. II, 2020 – Cum să interpretăm Scriptura

în Dumnezeu, căci apoi le-a spus: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.” Apoi vine pasajul-cheie: „Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.” Ce învață Isus și ce poruncește? Toate învățăturile Sale sunt bazate pe Scriptură. El a venit având autoritatea profetică a Cuvântului și S-a supus Tatălui prin împlinirea profețiilor din Scriptură.

Dacă Isus a acceptat toată Scriptura, ar trebui să facem și noi la fel. Cum putem învăța să acceptăm autoritatea întregii Scripturi, chiar și atunci când ne dăm seama că astăzi, nouă nu ni se mai poate aplica totul?

Miercuri, 15 aprilie – Isus și originea Bibliei

Isus i-a învățat pe cei din vremea Sa că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu în sensul că ceea ce spune ea este echivalent cu ceea ce Dumnezeu afirmă. Ea își are originea în Dumnezeu și, de aceea, este autoritatea supremă în orice aspect al vieții. De-a lungul istoriei, Dumnezeu le-a descoperit oamenilor voia Sa prin intermediul Bibliei.

De exemplu, în Matei 19:4,5 Isus face referire la o afirmație scrisă de Moise. Dar Isus ia acest pasaj și spune: „Oare n-ați citit că Ziditorul... a zis: «De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa...»”? În loc să spună: „Scriptura spune”, Isus a zis: „Ziditorul... a zis”, atribuindu-I Creatorului cuvintele pe care le-a scris autorul cărții Geneza. Aici, Dumnezeu este considerat ca fiind autorul acestei afirmații, chiar dacă Moise a fost cel care a scris-o.

5. Cum a înțeles Domnul Isus personajele și evenimentele din Biblie? Matei 12:3,4; 24:38; Marcu 10:6-8; Luca 4:25-27; 11:51

Domnul Isus a considerat toate personajele, locurile și evenimentele din Vechiul Testament ca adevăr istoric. El face referire la Geneza 1 și 2 și, printre personajele istorice, la Abel, prezentat în Geneza 4, la David care a mâncat din pâinile sfinte de la templu și la Elisei. În mod repetat El a vorbit despre suferințele profeților din vechime (Matei 5:12; 13:57; 23:34-36; Marcu 6:4). Într-un mesaj de avertizare, Isus descrie și situația din zilele lui Noe: „Mâncau și beau, se însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie...” (Matei 24:38,39). Sunt multe indicii care sugerează că Isus S-a referit la această manifestare a puterii lui Dumnezeu ca la un eveniment istoric.

Din moment ce chiar Isus Se raportează la aceste personaje istorice ca la niște personaje reale, ce ne spune acest lucru despre puterea înșelăciunilor lui Satana asupra multor oameni astăzi, chiar și dintre creștini, care le neagă existența? Cum putem evita să cădem în această capcană?

Joi, 16 aprilie – Apostolii și Biblia

Scriitorii Noului Testament abordează Biblia la fel ca Isus. În chestiuni de doctrină, etică și împlinire profetică, Vechiul Testament era pentru ei Cuvântul lui Dumnezeu plin de autoritate. Nu găsim nimic din ceea ce au spus sau făcut acești oameni care să conteste autoritatea sau autenticitatea vreunei părți din Biblie.

6. Ce ne învață pasajele de mai jos despre modul în care apostolii au înțeles autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu? Faptele 4:24-26; 13:32-36; Romani 9:17; Galateni 3:8

Observați în aceste pasaje ce legătură strânsă există între Scripturi și glasul lui Dumnezeu. În Faptele 4 - chiar înainte de a fi umpluți cu Duhul Sfânt, ucenicii L-au laudat pe Dumnezeu pentru eliberarea lui Petru și Ioan. În laudele lor, ei L-au numit pe Dumnezeu Stăpân și Creator și l-au mulțumit pentru că le-a vorbit prin slujitorul Său David. Altfel spus, cuvintele lui David erau cuvintele lui Dumnezeu. În Faptele 13:32-36, David este citat din nou de Pavel și cuvintele lui Îi sunt atribuite lui Dumnezeu.

În Romani 9:17, unde ne-am așteptat ca „Dumnezeu” să fie subiectul enunțului, Pavel spune: „Fiindcă Scriptura zice lui Faraon...” Și în Galateni 3:8 spune: „Scriptura ... a vestit mai dinainte lui Avraam ...”, arătând astfel legătura strânsă dintre Cuvântul lui Dumnezeu și Dumnezeu.

Scriitorii Noului Testament fac referire în mod unanim la Vechiul Testament ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu și îl citează de sute de ori. Un cercetător a alcătuit o listă de 2 688 de referințe specifice, 400 din Isaia, 370 din Psalmii, 220 din Exodul și așa mai departe. Dacă la această listă s-ar putea adăuga aluziile, temele și motivele, numărul ar crește semnificativ. Cărțile sunt pline de referințe la profețiile Vechiului Testament, adesea introduse prin cuvintele: „Este scris” (Matei 2:5; Marcu 1:2; 7:6; Luca 2:23; 3:4, Romani 3:4; 8:36; 9:33; 1 Corinteni 1:19; Galateni 4:27; 1 Petru 1:16). Toate acestea ne confirmă că Scripturile Vechiului Testament sunt temelia pe care stau învățăturile lui Isus și ale apostolilor.

Ce ar trebui să ne învețe aceste exemple despre ideile care tind să ne submineze încrederea în autoritatea Scripturilor?

Vineri, 17 aprilie – Un gând de încheiere

„Oamenii se consideră mai înțelepți decât Cuvântul lui Dumnezeu, mai înțelepți chiar decât Dumnezeu și, în loc să își fixeze picioarele pe temelia de neclintit și să supună totul testului Cuvântului lui Dumnezeu, ei testează Cuvântul cu propriile idei din știință și natură și, dacă pare a nu se potrivi cu ideile lor științifice, este considerat nedemn de încredere.” - Ellen G. White, *Signs of the Times*, 27 martie 1884, p. 1

„Aceia care ajung să cunoască bine înțelepciunea și planul lui Dumnezeu așa cum sunt descoperite în Cuvântul Său devin puternici din punct de vedere intelectual și pot deveni lucrători eficienți alături de Marele Educator, Isus Hristos. ... Domnul Hristos a dat poporului Său cuvintele adevărului și toți sunt chemați să-și îndeplinească partea în a face cunoscut lumii acest adevăr. ... Nu există sfințire despărțită de adevăr - Cuvântul. Atunci, cât de important este ca acesta să fie înțeles de fiecare dintre noi!” - Ellen G. White, *Principiile fundamentale ale educației creștine*, p. 432

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, cap. 7 „Ca un prunc” și cap. 12 „Ispitirea lui Isus”.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Psalmii 62-68

1. Ce făcea psalmistul în timpul priveghiurilor nopții?
2. Ce anume – în opinia psalmistului – a pricinuit căderea celor răi?
3. Cum descrie psalmistul modul în care Dumnezeu face grâul să rodească?
4. Care era rolul fetelor în „orchestra” cântăreților, evocată de psalmist?

Evanghelizare, Capitolul 6, subcapitolul „Întâmpinarea prejudecăților și a împotrivirii”

5. Care este cea mai bună modalitate de a trata afirmațiile false?